Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

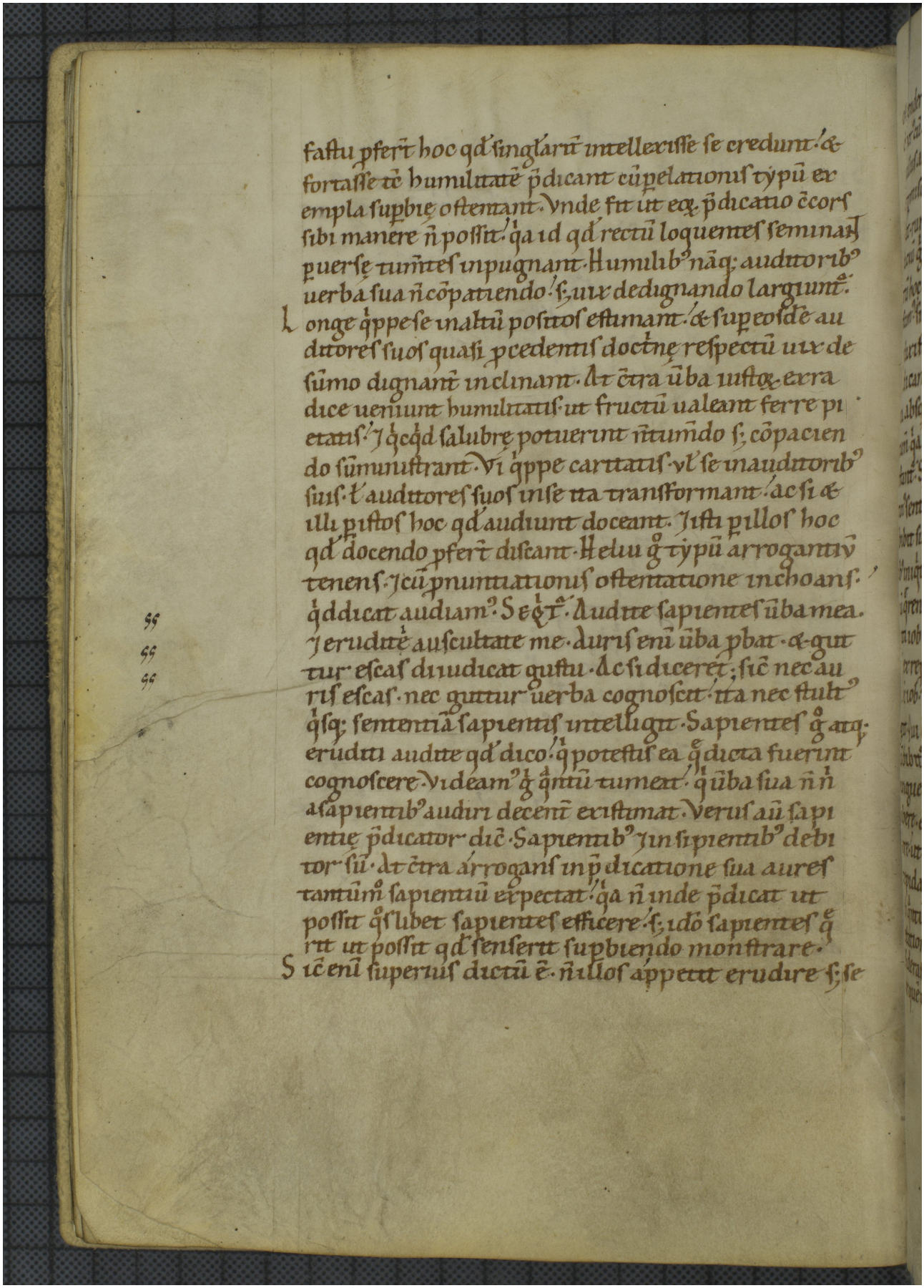

fastu pferr hoc qd singlarr intellexisse se credunt. &
fortasse tc humilitatē pdicant cūpelationis typū ex
empla supbie ostentant. Vnde fit ut eq pdicatio ēcors
sibi manere n possit. qa id qd rectū loquentes seminas
puerse tumentes inpugnant. Humilib nāq; auditorib
uerba sua n cōpatiendo. s. uix dedignando largiunt.
L onge qppe se in altū positos estimant. & superos de au
ditores suos quasi pcedentis doctne respectū uix de
sūmo dignant inclinant. At ctra ūba iustq; extra
dice uenium humilitatis ut fructū ualeant ferre pi
etatis. Iq cqd salubre potuerint ritu mūdo s. cōpacien
do sūministrant. Vi qppe caritatis. vl se in auditorib
suis. vl auditores suos in se ita transformant. ac si &
illi pistos hoc qd audiunt doceant. Isti pullos hoc
qd docendo pferr discant. Helui g typū arrogantiv
tenens. Icū pnuntiationis ostentatione inchoans.
qddicat audiam. Sequr. Audite sapientes ūba mea.
Ieruditē auscultate me. Auris enī ūba pbat. & gut
tur escas diiudicat gustu. Ac si diceret; sic nec au
ris escas. nec guttur uerba cognoscit. ita nec stult
qsq; sententiā sapientis intelligit. Sapientes g atq;
eruditi audite qd dico. q potestis ea q dicta fuerint
cognoscere. Videam g qntū tumeat. q ūba sua n n
a sapientib audiri decenī existimat. Verus aū sapi
entie pdicator dic. Sapientib Insipientib debi
tor sū. At ctra arrogans in pdicatione sua aures
tantūm sapientiū expectat. qa n inde pdicat ut
possit qs libet sapientes efficere. s. idō sapientes q
rit ut possit qd sensert supbiendo monstrare.
S ic enī superius dictū e. n illos appetit erudire s. se